

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΚΑΡΟΛΙΝΑ, ΑΛΦΟΝΣΟΣ καὶ οἱ ἄρω.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Πάλιν μαζῆ εἰσθε!

ΚΑΡΟΛΙΝΑ

Σεῖς, παπάκη μου, μής ἐκλειδώσατε.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Ψεῦστρα.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ.

Μὲ διέταξες νὰ ἀναγνώσω τὸ βιβλίον τῆς μαγειρικῆς καὶ νὰ μάθω νὰ μαγειρέω Ἰταλικὰ, Γαλλικά, Γερμανικά, καὶ δταν ἔστειλες μέσα τὸν Ἀλφόνσον ἐνόμισκα δτι τὸ ἔκαμες διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ μελετήσω.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Ω! ἀνάθεμά σε! τώρα ἐνθυμοῦμαι.

ΑΟΧΑΓΟΣ.

Ἄ! χά, χά! Ποῦ εἶναι λοιπόν, σύντροφε, ή φρόνησίς σου;

ΑΛΦΟΝΣΟΣ.

Ἐπὲ, πάτερ μου, ἔνα καλὸν λόγιον. Ζήτησε διὲ ἐμὲ τὴν χεῖρα τῆς Καρολίνας.

ΑΟΧΑΓΟΣ.

Τὶ λέσ; Καὶ δὲν εἶσαι νυμφευμένος;

ΑΛΦΟΝΣΟΣ.

Ἐλησμόνησες δτι ή νύμφη ἔφυγε;

ΑΟΧΑΓΟΣ.

Ἐφύγε; ΑΛΦΟΝΣΟΣ.

Δὲν ἔλαβες προχθές ἐπιστολήν;

ΑΟΧΑΓΟΣ.

Ἐχεις δίκαιον. Τὸ ἀλησμόνησα. Ω; εἶναι τὰ πράγματα, κύριε Ταγματάρχα, θὰ ἥτο καλλίτερον νὰ κλείσωμεν διὰ παντὸς μαζῆ τὸν γέον μὲ τὴν νέαν, διότι, ἡμεῖς εἴμεθα δλίγον ἀφηρημένοι καὶ διὰ νὰ φρουρῇ κάνεις τὴν νεότητα πρέπει καὶ αἱ αἰσθήσεις του καὶ αἱ σκέψεις του νὰ ἦναι πλήρεις.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Ἐχεις δίκαιον. Εγὼ δὲν ἐνατιοῦμαι, ἀλλ' ή θυγάτηρ μου εἶναι μελλόνυμφος.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐγθυμηθῆς, παπάκη μου, δτι δ γχρήδες ἀπέθανε.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Ἀπέθανε;

ΚΑΡΟΛΙΝΑ

Δὲν μᾶς εἰδοποίησαν σήμερον;

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Ναι, ἀλήθεια. Δὲν τὸ ἐλησμόνησα δχ, ἀλλά....

ΑΛΦΟΝΣΟΣ.

Νὰ ἐλπίσω λοιπόν;

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Τὶ νὰ κάμωμεν; Ἡμεῖς δύο φοραῖς τοὺς ἐκλείσκαμεν μαζῆ (λαμβάνεις τὸν Ἀλφόνσον ἵκ τῆς χειρός). Θυγατερούλα μου, ἔλα δῶ.

ΑΟΧΑΓΟΣ.

(λαμβάνεις τὴν Καρολίναν ἵκ τῆς χειρός). Ελα δῶ με μου.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

(εάλλων τὴν χείρα τοῦ Ἀλφόνσου εἰς τὴν τοῦ Λοχαγοῦ) Άγαπᾶσθε σὰν καλὸς ἀνδρόγυνον

ΑΟΧΑΓΟΣ.

Όχι ἔτοι; αὐτὸ δεναι τὸ ἀνδρόγυνον. (συζηγνύεις αὐτοὺς διὰ τῆς ἀριστερᾶς).

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Σοὶ χαρίζω τὸ Σμα.

ΑΟΧΑΓΟΣ.

Καὶ ἔγω χαρίζω εἰς τοὺς νεονύμφους μίκην καλλὴν συμβουλήν. Τώρα δποῦ είνυμφεύθητε, νὰ προσέχετε μὴ ησθε ἀφηρημένοι.

(ἔκ τοῦ ιταλικοῦ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Ἐάν ἐκ τῶν ἥκων ἔλειπον τὰ πρῶτά μου τὰ τρία, Παράφωνος καὶ ἀτελῆς θὰ ἥτον ἡ ἀρμονία. Τὰ δ' ἄλλα μου τὰ τέσσαρα 'ς τοὺς ἥχους δὲν φωνοῦσι, οὐκέτι δέντραν ἀρμονίαν τοῦ σώματος οὐκέτι τον ουντελοῦσι. Άν τώρα δὲ τὸ δλον μου 'ς τὴν λήγουσαν τονίσεις, Τὴν ζάχυνθον πλειότερον θεοβαίως θὰ ἐκτιμήσῃς.

Τῷ πρώτῳ λέσσοις τὸ ἀγωτέρω αἰγιγμα, ή Σύνταξες δωρήσεται ἐν ἀντίτυπον τοῦ φρατού δράματος «Σάρα καὶ Κάρολος».

